

Islak Karanfiller

– redfer · 29 Mart 2025

Islak karanfiller

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 116.bölümü

ölümle amansız vuruşan kahramanlar
kah devasa rüzgarla doldurdular yelkenlerini
kah bir duvar kağıdına çakılı kaldı gözbebekleri
hayalsiz ve emelsiz yaşlanan çiğdemler anlattı
kış gecelerinde yere düşen karların hikayesini

geri alınmak üzere verilmiş hayal zamanları
eledi durmadan dinlenmeden on beşlileri
dolunayların puslu ışığında ketenleşen düşünceler
bazen kutlu çağlarda
on sekizin gözlerinden gülümsedi hayata

bir zaman
kaldırımlarıyla sarmaş dolaş gecelerde

yürekleri teslim alan kentlere yazgılı
kahırların inzivasında
unutun başlarda duman
tutulmamak için
verilen sözlerin şakağında yağmur
kalbi buruk anılarda
sökmez oldu şafaklar

düşler eskidi
gülüşler soldu
özlemlerin yitirildiği yerde
gecelerin ilmeğine suç ortağı oldu
ayrılığa mezar kazanlar
hep yanlış badeleri yudumladılar

matemli hayatlar topladı
poyraza karşı söylenen cümleleri
yalnızlıkların deruni kalabalıklarında
kentün küskün ağaçlarına ayazlar yazıldı
sancuların köhnemiş acılarını dindirebilmek için.

acemi kuşlar kondu bahtlara
iklimlere mağlup sahralarda
son buldu en güzel yolculuk bazen
eski sözler yeni nağme diye yazıldı
çiğnenmiş bahçelerdeki karanfiller ağladı
gece gündüz
tam kalbinden öperek şehri

ümit indi gecelere
Rabbinin sıcak hitabıyla içi ısındı insanın
üşümesi geçmeye yüz tuttu kalbin
enis oldu varlıkla
tanış oldu sonsuzlukla

kendisine alıştı
içinin cevherini avuçlarına aldı
dil dökmeye değer olduğunu gördü
kur'an'ın aynasında

hitap çiçeği açtı hüzünlerinin dal uçlarında
yüzüne tebessüm sindi
daha neler neler ...
oldu ...
ve olmakta...

insan diye var olmanın yolu açıldı insana
dünya darlığını aşacak genişlikler görüldü gönlüne
kainatı kitap diye okutan idrak indi aklına
yırtıldı anlamsızlığın karası
kainatın yüzüne anlamın aydınlığı saçıldı
anlam arayan niteliği iade edildi insana

okuyan diye yeniden yazıldı adı
yeryüzü sürgününden çıkacağını haber veren
nur değdi alınına
umut göğünden yıldızlar indirildi ufkuna
bu kadar çok güzelliğin
tek çünküsü kur'an oldu
insanların arasına müjdeleyen
bir elçi indi hira'dan
insana insanlığı indirildi.

olmazlar oldu
imkânsızlıktan imkanlar doğdu
kaderi hayra döndü insanın
niye geçsin ki kadir gecesi
yeryüzünde kalıbı sıkışan insana
kalbiyle de var olma seçeneğini bahşeden
her ümitli gece
kadir gecesi

akışı değişti vaktin
zaman nehrinin çağılıtsına uğradık
beyaza köpüklendi gün
sessiz bir huzurun kalbine indi telaşlarımız
eşyanın külleri savruldu
varlık tazelendi
lokmalar yenilendi

yudumlar inci beyazına boyandı
kazındı renkleri eşyanın
asıl boyasına kavuştu
nimet diye görünür oldu

artık bir mahcubiyetle oturuyoruz sofralara
yutkunuyoruz suyu
ve ekmeği gördükçe
sadece Allah'ın adıyla dokunuyoruz verilenlere
bismillahi
nefes nefes söyleyen dillere döndük
vaktin şeffaf eşğinde
inci gibi diziliyor nabzımız

toprağımız karılıyor yeniden
fıtrat tarlamız kazılıyor
adem yerine konuluyoruz
muhammed Mustafa (sav)'ya
yoldaş kabul ediliyoruz.

dudağımız sustu
dünya ötesi sevdaların kanatlarına
dokundu nefeslerimiz
çekildi ayağımızın altından dünya cezbesi
kalıbımızın tutunduğu köklerden koptuk
kalbimizin gök çekimine tutulduk
yeniden ruh üflendi gövdemize
dünya ufkunda ötelerin doğumuna
şahit olduk
bir ramazan boyu.

*

huneyn harbinde
müslümanlar karşısında hezimete uğrayan sakifliler
yurtları olan taif'e gidip sığınmışlardı
şehrin kapılarını üzerlerine kapayarak
savaşmaya hazırlanmışlardı

burası Őirkin son sığınaklarından biriydi
havazin ve sakiflileri
müslümanlara karşı ayaklandıran
malik bin avf da gelip buraya sığınmıştı
yakalanıp hak ettiği cezaya uğratılması gerekiyordu
bu sebeple peygamber efendimiz
mücahitlerle birlikte
taif'e doğru yol almaya başladı.

seneler önce
burada hayatının en acı ve acıklı günlerini yaşamıştı
taiflileri islama davet etmeye gelmişken
onlar kendisini taşa tutmuşlar
kan revan içinde bırakmışlardı

islam ordusu kısa zamanda taif önlerine vardı
fakat sakifliler kuvvetli kalelerine kapanmışlar
bütün ihtimalleri göz önünde bulundurarak
bol miktarda yiyecek stoku da yapmışlardı

resul-i ekrem Şehri muhasara altına aldı
ordugahı surlardan uzaklaştırdı
bugünkü taif mescidinin yanına nakletti
yanında bulunan
hz. ümmü seleme ile
hz. zeynep için iki çadır kuruldu

muhasara esnasında çarpışma
karşılıklı şiddetli ok atışlarıyla devam etti
muhasaranın uzadığını
sakiflilerin teslim olmaya
niyetli görünmediklerini anlayan efendimiz
bu sefer mancınık kurulup
düşmanın taşa tutulması hususunda
mücahitlerle istişarede bulundu

selman-ı farisi hazretleri
ben de bunu uygun görüyorum
biz fars ülkesinde düşman kalelerine

mancınıklar dikerdik
onlar da bize karşı mancınıklar dikerlerdi
diyerek fikrini beyan etti

resul-i kibriya efendimiz
bu teklifi güzel karşıladı
mancınık yapılmasını emretti
emri derhal yerine getirildi
daha önce orduda bulunanlarla birlikte
mancınıkların sayısı üç oldu

islâm ordusunda ayrıca iki debbabe
sığır derisinden yapılmış kuvvetli araba vardı
mücahitler bu debbabelerin altına girerek
şehir kalesine yaklaşmayı
duvarını kazıp delmeyi denedilerse de
bunda başarılı olamadılar

düşman askerleri tarafından atılan oklar
kızgın demir parçaları ve şişler
bu derileri delip ilerlemelerine mani oluyordu
muhasara uzuyor
arzu edilen netice elde edilemiyordu

resul-i ekrem efendimiz
bir başka tedbire başvurdu
düşmanı, iktisadi baskı altına almak için
şehrin dışındaki taiflilerin ileri gelenlerine ait
kaliteli ve nadir üzümler yetiştiren bağ ve bahçelerin
tahrip edilip, kesileceğini duyurdu
kesilmesini mücahitlere emretti

tek geçim kaynakları olan
bağ ve bahçelerinin kesildiğini gören sakifliler
telaşa kapıldılar peygamberimiz (s.a.v.)e

ey muhammed
mallarımızı neden kesiyorsun
bizi yenersen, ya onları alırsın

yahut dediđin gibi
Allah'ın rızasını ve akrabalık hakkını gözeterek
bize bırakırsın diye seslendiler

bunun üzerine resul-i ekrem
ben, bağınızı
Allah rızasını ve akrabalık hakkını gözeterek
yerinde bırakıyorum dedi
üzüm asmalarının kesilmesini menetti

kuşatma uzadıkça uzuyordu
sakiflilerinse kaleden çıkıp
göğüs göğüse çarpışmaya niyetleri yoktu
teslim olmayı da düşünmüyorlardı
bunun üzerine efendimiz (a.s.m.)
başka bir tedbire başvurdu

kaleden inip yanımıza gelen
müslüman olan köle hürdür diye ilan ettirdi
bu ilan üzerine yirmiye yakın köle kaleden indi
ilâm ordusuna katılıp müslüman oldu
efendimizde onları azat etti

sonra da hepsini hali vakti yerinde olan
müslümanlara teslim ederek
onlara kur'an okutmalarını
sünnetleri öğretmelerini emretti

resul-i ekrem
taif'i fethetmenin o anda
kendisine nasip olmayacağını artık anlamıştı
bundan sonraki bekleme
vakit kaybetmekten başka bir işe yaramayacaktı
ashabına şimdilik kendilerine
taif'i fethetme izni verilmediđini duyurdu

efendimiz
inşallah yarın döneceğiz buyurdu
hemen göç hazırlıklarına başladılar

peygamberimiz (s.a.v.) onların bu haline tebessüm buyurdu
resul-i ekrem ordusuyla
otuz gün kadar süren bir kuşatmadan sonra
taif'ten ayrıldı

sakifliler mücahitleri fazlasıyla uğraştırmış
yormuş, yaralamış
14 kadar müslümanı da şehit etmişlerdi
bu sebeple ayrıldıkları sırada
efendimizden sakifliler aleyhinde
dua etmesini istediler
alemlere rahmet olarak gönderilen
efendimiz (a.s.m.), ellerini açarak

Allah'ım
sakiflilere doğru yolu göster
onları bize getir diye dua etti

kainatın efendisi
öylesine engin bir merhamet duygusuna
öylesine bitmez tükenmez bir şefkat deryasına
sahipti ki
en azılı düşmanlarının bile
mahvolmasına gönlü razı olmuyor
bilakis onların da islam ve iman nuru ile
manen hayat bulmasını
Yüce Rabbinden niyaz ediyordu

resul-i ekrem efendimiz
kuşatmayı kaldırdıktan sonra
mücahitlerle birlikte
huneyn ve evtas'ta alınan ganimetlerin
muhafaza edildiği ci'râne mevkiine
dönmek üzere
taif'ten ayrıldı

redfer